

PÁL LEVELE A GALATÁKHOZ

5-6. FEJEZET

1. Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.

Az Apostolok Cselekedeteinek 15. fejezetében ugyanez a probléma merült fel az antiókhiai gyülekezetben, amikor bizonyos emberek lejöttek Jeruzsálemből, és megpróbálták meggyőzni az ottani testvéreket, hogy nincs üdvösségük, ha nem metélkednek körül és nem tartják meg Mózes törvényeit. Pál és Barnabás visszavitték ezeket az illetőket Jeruzsálembe, mert azt állították, hogy felhatalmazásuk van arra, hogy ezekre tanítsák a testvéreket. Jeruzsálemben erre összeült a gyülekezeti tanács, hogy ezt a problémát megvitassa.

Az Apostolok cselekedeteinek 15. fejezetében olvashatjuk, hogy Péter felállt, és elmondta az egybegyűlteknél, hogy az Úr miként szólt hozzá, és miként hívta őt el a pogányokhoz Kornéliusz házába. Elmesélte nekik, hogy ott a Szentlélek betöltötte a pogányokat, akik soha nem hallottak a törvénynek megtartásáról. Péter azt javasolta, hogy ne követeljék a pogányoktól olyan teher viselését, amelyet sem ők, sem az őseik nem voltak képesek elviselni. Péter ugyanazt a kifejezést - a szolgaság igáját - használja beszédében, amit most Pál is említ a levelében.

Pál hozzáteszi, hogy: „Álljatok meg szilárdan a szabadságban!” Ne gondoljuk viszont, hogy ez a szabadság arról szól, hogy bármit megtehetünk, ami a testünk kíván. Keresztényként arra van szabadságunk, hogy ne azt tegyük, amit a test kíván. Istennek köszönhetően Jézus Krisztus megszabadított a saját testem szolgaságából.

2. Íme, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek: Krisztus semmit sem használ nektek.

Ha azzal a szándékkal metélkednek körül, hogy ez a szertartás által megváltáshoz jussanak, és Isten előtt igazzá váljanak, akkor Krisztus semmit sem használ majd nekik.

3-4. De ismét bizonyosságot teszek minden embernek, hogy aki körülmetélkedik, köteles az egész törvényt megtartani. Akik törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.

Mert ti, akik a megigazolást a törvény és a szabályok betartásától várjátok, nem tapasztalhatjátok Isten kegyelmét az életekben. Mert ahhoz, hogy közösségünk lehessen Istennel, igazaknak kell lennünk Előtte. De hogyan lehetek közösségben Istennel, ha nem igazultam meg? A Vele való közösséget kétféleképpen érhetem el. Az egyik mód az, hogy betartom az igaz élet minden egyes szabályát. De ha egyetlenegyét is megszegek, akkor nem számítanak az igazak közé.

A másik lehetőség a Jézus Krisztusba vetett hit általi megigazulás, amely Isten kegyelme által lehetséges. Ez a megigazulás Jézus Krisztus munkáján alapul, aki helyettem áldozta fel magát. Ez a megigazulás tökéletes, és kiáll minden próbát.

Mivel nem tudom az első lehetőséget teljesíteni, ezért a másodikat választom. Nem tudtam megtartani minden törvényt, és hálás vagyok Istennek, hogy Ő mégis teljesen igaznak lát engem a Jézus Krisztusban vetett hitem által.

Nem lehet mind a két lehetőséget választani, mert...

5-6. ...Mi ugyanis a Lélek által, hitből várjuk az igazság reményességét. Mert Krisztus Jézusban nem számít sem körülmetélkedés, sem körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.

Szerintem Pál akár a megkeresztelkedést is említhette volna - vagyis az ember fizikai bemeztetését -, mert itt a szertartások erejéről beszél. Ugyanis ezeknek önmagukban nincs erejük bármit megvalósítani Isten előtt, csak a szívekben munkálkodó szeretetnek és hitnek van ereje.

Érdekes, hogy akik törvényeket és szabályokat akarnak, szemmel láthatóan folyton erőlködnek. Közénk is jönnek ilyenek, és erőlködnek, be akarják bizonyítani a saját igazukat, hogy például a bemeztetés az üdvösség elengedhetetlen része. De tudjuk, hogy önmagában a bemeztetés nem üdvözít senkit, hanem egyedül a szeretet által munkálkodó hitetek által juthattok üdvösségre. Bármilyen győzködés, amely arról akarja meggyőzni a testvéreket, hogy az Istennel való kapcsolatukban erőlködniük kell, visszataszító, törvénykezésre ösztönözhet, és engem egyáltalán nem is érdekel.

7-8. Eddig jól futottatok: ki akadályozott meg titeket abban, hogy az igazságnak engedelmessédjetek? Ez a félrevezetés nem attól van, aki hív titeket.

Más szóval: ez nem Istentől van. Sem a Jehova Tanúinak, sem a mormonoknak a tanai nem Istentől valóak, mert a könyvekben lévő tanítások nem a Szentlélek által jönnek. Ahhoz, hogy úgy gondolkodj, mint ők, előbb el kell olvasnod a könyveiket. Ahhoz, hogy úgy gondolkozz, mint a mormonok, előbb el kell olvasnod a Mormon Könyvét, de magának a Bibliának az olvasásától nem jutsz

az ő következtetéseikre, és nem válsz olyanná, mint ők. Ezek olyan gondolatok, amelyeket csak emberek ültethetnek a fejünkbe.

Gyakran előfordul, hogy amikor valami furcsasággal jönnek hozzám, megkérdezem tőlük, hogy honnan szedték az adott gondolatot? Néha hazudnak, és azt mondják, hogy éppen a Bibliát olvasták, amikor megszállta őket a Szentlélek, és megmutatta nekik. Azt szoktam válaszolni, hogy: „Ez hazugság, és meg tudom mutatni neked azt is a Bibliában, hogy miért.”

Ezek a tévtanítások emberek által terjednek az egyházon belül, és nem Istentől származnak. A Jehova Tanúi a korai egyházban is felmerült bővüléssel kapcsolatos gnosztikus tanításokat folytatják. Kicsit felmelegítették, felöltöztették, és egy új hang által kommunikálták. De ezek nem Istentől valók. Ezért szeretnék mindnyájukat arra bátorítani, hogy a Bibliát olvassátok, mert nem tartok attól, hogy valami furcsa hitre fogtok jutni, ha csak egyszerűen a Bibliát olvassátok. Nem hiszem, hogy a Biblián kívül valami másra is szükségetek lenne ahhoz, hogy Isten igazságát megismerjétek. A mormonok és a Jehova Tanúi azért mondják, hogy más könyveket is kell olvasnod a Biblia mellett, mert soha nem jutnál az ő hitükre, ha csak magát a Bibliát olvasnád.

9. Egy kis kovász az egész tésztát megkeleszti...

Egy kis hiba az egész hitedre hatással lesz. Mert amikor megnyitod az utat e kis hiba előtt, olyan téves fogalmak alakulnak ki benned, amelyeket takargatnod kell, és igen hamar naggyá válik az egész.

Van egy csoport, akik csak Jézust vallják. Ők abban hisznek, hogy maga Jézus az Atya is, a Fiú is és a Szentlélek is. Ők az unitariánusok, és igen buzgó hívők, nagyon erőteljesen hirdetik a hitvallásuk igazságát. Voltak köztük olyanok, akik engem szerettek volna az ő gondolkodás módjuknak megnyerni. Egy ideig hallgattam, mert nem szeretek igeversekkel hadakozni, és amikor idéztek a Bibliából, egyetértettem velük. Ezért azt hitték, hogy meggyőztek, és elkezdtek mindenkinek híresztelni, hogy Chuck is azt hiszi, amit ők. Ezért oda kellett mennem, hogy a tudtukra adjam, hogy nem győztek meg a hitvallásukról, mert nem azt hiszem, amit ők. Erre elkezdtek támadni, és a halálokat prófétálták, mire feltettem nekik a kérdést:

- Amikor Jézus bemelegedett a Jordán vizébe, ki mondta azt, hogy „ez az én szeretett Fiam, Őbenne gyönyörködöm”?

- És amikor Jézus a kereszten volt, kinek mondta, hogy „Istenem, Istenem, miért hagytál el engemet?”

Erre azt válaszolták, hogy halála előtt elvetette magától isteni mivoltát.

- Hát itt a baj! - mondtam. - Egy kis kovász elrontja az egész tésztát. Feldaraboljátok Jézust, azt mondjátok, hogy egyszer Isten, aztán egy ideig nem volt az, vagyis a világ egy ideig Isten nélkül volt. Abból a hibából eredően, hogy azt mondtátok, hogy Jézus az egyetlen, belekeveredtek egy nagyobb problémába, és hogy ezeket valahogy elkendőzzétek olyan kijelentéseket tesztek, amelyek teljesen ellentétesek a Biblia tanításaival.

Akkor is vigyázzatok ha, az igazságtól csak egy kicsi eltérés történik! Maradjatok az úton!

Például, ha Los Angelesben felülnék a repülőre Honolulu felé, és a kapitány azt mondaná: „Egy apró probléma van az irányítási rendszerünkkel, ezért egy fokkal eltérünk a helyes iránytól, de reméljük, hogy ki tudjuk javítani indulás után.” Erre én biztos azt követelném tőlük, hogy nyissák ki az ajtókat és engedjenek leszállni. Mert ha csak egy fokkal is eltér az irányunk a pontos iránytól, mire Hawaiiiba érünk, kb. 400 km-es eltérésünk lenne Honolulu-tól. Az elején még semmit sem vennénk észre, de ha így folytatnánk az utunkat, teljesen eltévesztenénk az uticélunkat.

10-11. Én bizalommal vagyok irántatok az Úrban, hogy egyáltalán nem fogtok másképp gondolkodni; de aki megzavar titeket, el fogja venni büntetését, bárki legyen is az. Engem pedig, testvéreim, ha még mindig a körülmetélkedést hirdetem, miért üldöznék? Hiszen akkor megszűnik a kereszt botránya.

Mert egyesek azt mondták, hogy Pál is körül van metélve, tehát ő is a körülmetélkedést hirdeti. Erre válaszolja Pál azt, hogy ez nem így van, mert ha így lenne, akkor nem üldöznék őt folyamatosan. Pál azt tanította, hogy Jézus Krisztus teljes mértékben megfizetett a mi megváltásunkért a kereszten, és ehhez mi semmit nem tehetünk hozzá. A kereszt általi megváltás botrányos volt, ezért az emberek megpróbálták hozzátenni dolgokat. Pált azért üldözték a zsidók, mert azt hirdette, hogy a mózesi törvények nem vezetnek a megváltáshoz, csak Jézus Krisztusnak a kereszten bevégzett munkája. Pál egy kissé rosszmájúan írja a tévtanítókra vonatkozóan:

12. Bárcsak ki is metszenék magukat, akik lázítanak titeket.

Ezt az önkasztrálásra való utalást manapság igen sértőnek vélhetjük, de abban az időben Galácia volt a központja egy olyan pogány vallásnak, amely megkövetelte, hogy a papjai kiheréljék magukat, így ez elég gyakori volt arrafelé.

13. Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.

A szabadságot tehát nem lehet a saját kívánságaink megelégtetésére használni. Ha azt gondolod, hogy a keresztény szabadság erről szól, akkor tévedsz. A Krisztusban levő szabadság a törvény rabságától szabadít meg, mert az nem igazíthat meg.

14. Mert az egész törvény ebben az egy igében teljesezik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Tehát a szeretetben teljesezik be a törvény. Egyszer egy törvénytudó megkérdezte Jézustól, hogy melyik a legfontosabb parancsolat. Jézus azt válaszolta, hogy „Szeresd Uradat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből, teljes lelkedből és teljes erődből”, valamint „szeresd felebarátodat, mint önmagadat”, és ebben benne van minden törvény és a próféták.

Ha Lélekben és szeretetben járok, akkor nincs szükségem olyan törvényekre, amelyek az életemet szabályozzák. A törvényeket az alapokat nélkülöző emberek számára hozták. Mert a törvény alapján véve azt mondja, hogy mindenekelőtt szeresd Istent, és szeresd felebarátodat, nem többet és nem kevesebbet.

15. Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy el ne emésszétek egymást!

16. Intelek titeket: a Lélek szerint éljétek, és a test kívánságait ne teljesítsétek.

Pál arra buzdít minket, hogy az élet lelki oldalán járjunk. Isten az embert élő lélekként teremtette, hogy közösségben legyen Vele. Isten egy felsőbbrendű szentháromság, az ember pedig egy alacsonyabb rendű hármasság. A felsőbbrendű szentháromság: az Atya, a Fiú, a Szentlélek; az alacsonyabb rendű hármasság pedig: az ember lelke, szelleme és teste. Az ember a lelki régióban találkozik Istennel, itt tudja Isten megérinteni őt. Mivel Isten Lélek, az emberek Lélekben és igazságban kell, hogy imádják Őt.

Amikor Ádám bűnt követett el, a lelke meghalt, ahogy Isten ezt előre megmondta neki: „mert ha eszel róla, meg kell halnod”. Ennek következtében megtörte az Istennel való közösségét, mert Isten nem lehet közösségben olyan emberrel, akit a teste ural. Ádám akkor adta át a testének az uralmat, amikor észrevette az almát, és látta hogy vonzó, jó ízű és olyan okossá teszi, mint Isten. Megadta magát a teste és a szeme kívánságának és az élet büszkeségének, és evett belőle. Ettől kezdve a test kezdett uralkodni, és az ember tudata teljesen megtelt a test kívánságaival és szükségleteivel. Pedig Isten szándéka nem ez volt

az emberre nézve. Az ilyen élet elidegeníti Tőle az embert, hiszen Isten Lélek, és a test uralmával nem tud közösségben lenni. Ezért küldte el a Fiát, hogy meghaljon az emberek bűnéért, és hogy az ember Ó általa újjászülethessen Isten Lelkétől, és ismét lelki teremtménnyé válhasson.

Amikor Nikodémus felkereste Jézust, Jézus azonnal szembesítette ezzel, és azt mondta neki, hogy újjá kell születnie. Nikodémus nem értette, hogy miről beszél Jézus, hiszen hogyan mehetne most vissza az anyja méhébe, hogy ismét megszülessen? De Jézus azt válaszolta neki, hogy Ő nem erről beszélt, mert ami testből születik, az test, de ami a Lélektől születik, az lélek. A lelki újjászületésről kezdett beszélni neki, ami akkor történik meg, amikor az ember befogadja Jézus Krisztust a Megváltójaként, és a Szentlélek elkezd benne munkálkodni. Ennek eredményeképpen élő hite lesz, és újra tudatában lesz annak, hogy Isten Lelke létezik.

Azoknak, akik nem hisznek, nehéz ezt megérteni, mert a Biblia szerint ők vakok erre az ismeretre. Aki pedig Lélekben jár, az megérti a Lélek dolgait, annak ellenére, hogy őt mások nem értik meg. Az egyik legnehezebb dolog megmagyarázni a természeti embernek a Lélek munkáját. Mivel újjászületettél a Lélektől, ezért egyértelműen és világosan látod és érted a Lélek munkáját. De mivel ők nem születtek újjá a Lélektől, ezért olyan mintha értelmetlen dolgokról beszélnél nekik. Elképesztő, hogy mekkora változást okoz az élethez való hozzáállásunkban és az Istennel kapcsolatos megértésünkben, amikor újjászületünk Lélekben, hiszen a régen titokzatos dolgok hirtelen megvilágosodnak.

17. Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.

A hívő életében állandó harc folyik. Amint a lélek életre kel, megkezdődik a vezető szerepért folytatott harc a testem és a lelkem között. Mert ha a test vezet, akkor az elmém a testemnek engedelmeskedik, és folyamatosan testi dolgokkal foglalkozik. És a testi elme halott, elidegenedett Istentől, ezért nem ismerheti meg Őt. Ha az életemet a Lélek vezeti, akkor Istenre és a lelki dolgokra gondolok, és ennek az eredménye élet, öröm és lelki békeség. Minden nap sokszor választok aközött, hogy a a testemnek, vagy a lelkemnek engedelmeskedek. Felvehetem a bokszkesztyűt, és törtethetek, harcolhatok, veszekedhetek, vagy pedig Lélekben járva mondhatom, hogy „Istenem, ez igazán nem lényeges. Kérlek, segíts, hogy a jó oldalon maradjak, és elmenjek a harc mellett!”

Ez nem egy egyszer s mindenkorra eldöntött dolog. Igaz, hogy egyszer fogadtam be Jézust, megfeszítve a régi énemet, de most újra és újra emlékeztetnem kell magamat a mindennapos küzdelmek közepette, hogy: „A régi Chuck halott, hagyd békén, és ne éleszd fel! Hiába próbál felülkerekedni, meg van feszítve! Tehát igenis szeretetben fogok járni minden körülményben!” Minden nap újra és újra fel kell ezt idéznem. Nem mindig járok Lélekben. Megtörténik, hogy nem Isten szerinti reakcióim vannak:

mondok valamit, ami nem Istentől van. De a Lélek azonnal figyelmeztet. Egy ideig vitatkozom Vele, de végül beismerem, hogy igaza van, és bocsánatot kérek Istentől, és megköszönöm Jézusnak az általa nyújtott kegyelmet. Így megtisztulva mehetek tovább. Nem sikerül mindig úgy csinálni, ahogy szeretném, de amikor rossz lépést teszek, ott van a Szentlélek, és ebből tudom, hogy Isten gyermeke vagyok. Mert ha nem volnék az, akkor Ő hagyná, hogy a saját utamon menjek, és nem foglalkozna a javítgatással. Ez nagy nyugalommal tölt el engem, ahogy Dávid is mondta, hogy „vessződ és botod megvigasztal engem”. A vessző arra szolgált, hogy a juhok lábait megcsapkodja, amikor rossz irányba indultak. Azért örülök a feddésnek, mert tudom, hogy még mindig Isten nyájához tartozom: azt feddi az Isten, akit szeret.

18-19 Ha pedig a Lélek vezet titeket, nem vagytok a törvény uralma alatt. A test cselekedetei azonban nyilvánvalók...

És itt felsorol nekünk egy listát, de a teljesség igénye nélkül - hiszen azzal fejezi be, hogy „és ehhez hasonló”. Íme a lista a testünk kívánságairól...

19-21. ...házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ehhez hasonlóak. Ezekről előre megmondom nektek, mint már korábban is mondtam: akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.

Ez egy igen kemény kijelentés azok számára, akik a test szerint szándékoznak élni. A felsorolás után Pál nyilvánvalóvá teszi, hogy azokat, akik ezeket cselekszik, Isten kizárja az Ő országából. Ha részt szeretnénk venni az Ő Királyságában, akkor nem hagyhatjuk, hogy a testünk uralkodjon felettünk. Egy ehhez hasonló listát olvashatunk a Jelenések könyvének 21. fejezetében, amelyben azokat sorolja fel, akiket kizárnak a mennyországból: a gyávák, a hitetlenek, az utálatosak, a gyilkosok, a paráznák, a varázslók, a bálványimádók és a hazugok mind kívül fognak maradni. De ha Lélekben járunk, akkor nem fogjuk a test kívánságait teljesíteni. A törvény megtiltotta ezeket, és a szeretet törvénye is tiltja őket.

Érdekes, hogy a következő felsorolás előtt a Lélek gyümölcseről ír egyes számban, míg a test cselekedeteit többes számban használta, mivel a Léleknek csak egy igazi gyümölcse van: a szeretet. A többi szó csak körülírja, hogy milyen is tulajdonképpen az agapé szeretet: az öröm – a szeretet tudatából fakad. Emlékezhettek, hogy az 1 Korintus 13-ban is, ahol Pál meghatározza a szeretetet, megtalálhatjuk a türelmet, mint hosszútűrést. Aztán a szívesség, jóság, hűség, ami ebben az esetben az emberekbe vetett bizalmat jelenti: inkább bízom bennük, minthogy állandóan gyanakodjak. Persze ez nem jelenti azt, hogy

megengedem, hogy minden ócska trükkel átverjenek. Az önmegtartóztatás szóval van egy kis értelmezési problémánk - itt olyan emberről van szó, aki nem veszíti el az önuralmát. Tehát:

22-26. A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelidség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény. Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel együtt. Ha a Lélek által élünk, akkor élünk is a Lélek szerint. Ne legyünk becsvágyók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

A tévtanítók azzal a szándékkal jöttek, hogy saját fennhatóságukat növeljék. Olyanok ők, akik mindig a számokban gyönyörködnek: pl. 10.000 lelket váltottunk meg a múlt héten. Az ilyenek becsvágyóak, és mindig irigykednek egymásra. De az emberektől kapott dicsőség mindig üres és értelmetlen. Ne akarjátok ezt keresni, mert ki fogtok ábrándulni. A dicsőségvágy ugyanakkor nagyon sok ellenséget, irigységet és provokációt szül.

5. rész 1. vers: Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.

A Biblia különbséget tesz bűnök és hibák között. Szerintem a különbség elég kicsi, de Jakab azt mondta, hogy ha valaki beteg közöttetek, hívassa magához a gyülekezet véneit, akik megkenik majd olajjal, valamint imádkoznak érte, és az Úr megszabadítja a szenvedőt a betegségtől. Ugyanakkor azt is írja, hogy ha bűnt követett el, akkor bocsánatot nyer. Jakab ezután felszólítja őket: Valljátok meg hibáitokat egymásnak!

A Bibliában nincs arra utalás, hogy a bűneinket egymásnak kellene megvallanunk, csak Istennek. És ha megvalljuk Neki a bűneinket, akkor Ő igazságban és hűségben megbocsájtja azokat nekünk, és megtisztít minket minden gonoszságtól. De megvallhatjuk egymásnak a hibáinkat. Sokan kerültek bajba a bűnök és a hibák összekeverésének következtében, mert bűneiket akarták megvallani a másik embernek. Ebből aztán sok megbántás és kár származott. Hallottam három lelkipásztorról, akik úgy döntöttek, hogy könnyítene a lelkiismeretükön, és megvallják egymásnak a bűneiket.

Az első azt mondta, hogy mindig tart otthon egy üveg italt, és magánivászatokat rendez.

A második azt mondta, hogy állandóan a nők után vágyakozik. És elkezdte bevallani, hogy kik azok, akikre sóvárogva szokott gondolni és nézni.

A harmadik pedig azt mondta: az én bűnöm a pletykálkodás, és már alig várom, hogy kimenjek innen... Vigyázni kell ezekkel a bevallási kísérletekkel, mert sosem lehet tudni, hogy kinek a bűne a pletykálkodás.

Tehát hibáinkat valljuk be. Például: tévedtem, hibáztam stb. Jó, ha ezt bevalljuk, de ugyanakkor nehéz is ezt megtenni. Amikor a feleségünkkel beszélünk, talán ez a legnehezebben kimondott két szó: „Én hibáztam!” - mert nem akarjuk beismerni. De mégis hajlandóaknak kell lennünk erre. Például: „Túl felületesen ítélkeztem”, vagy „Akkor beszéltem, amikor hallgatnom kellett volna”; „Nem volt igazam, amikor azt mondtam, hogy...” stb.

Pál ebben az esetben a tévtanítással kapcsolatban használja azt kifejezést, hogy „ha valakit tetten is érnek”. Valaki lehet, hogy a tévtanítások következtében körülmetéledett, hogy megigazuljon.

Istennek mindig az a szándéka, hogy helyreállítsa a bűnöst, és nem megátkozni akarja. Ha én átkokat szórok mindenkire, aki bűnt követ el, akkor nem Isten útját járom. Sajnos sokan gondolják, hogy Isten mindenkit elátkoz, aki valami rosszat tett. De ez nem így van.

Ha bűnt követsz el, Isten nem akar elpusztítani téged, inkább helyre szeretne állítani. Ha Isten szolgáljaként élek a világban, akkor Neki kellene segítenem ebben a helyreállítási folyamatban, nem pedig távolabbra taszítani azt, aki hibázott. Nem jöhetek törvénykezve, ítélkezve, nem sújthatok le a törvény erejével az illetőre, hanem fel kell ismernem, hogy én magam is képes vagyok ugyanarra a cselekedetre. Isten kegyelme és a Lélek ereje nélkül én is ugyanabba a hibába estem volna.

2. Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.

Krisztus viselte a mi terheinket, mi meg a másokét kell, hogy viseljük. A gyülekezeten belül érzékenyeknek kell lennünk egymás szükségleteire, mert csak a szükségek felismerésével tudunk hatékonyabban szolgálni egymásnak. Készeknek kell lennünk arra, hogy bátorítsuk, támogassuk egymást, elhordozzuk egymás terhét, és ezáltal betöltsük Krisztus törvényét.

3-4. Mert ha valaki azt gondolja, hogy ő valami, jóllehet semmi, megcsalja önmagát. Mindenki a saját tetteit vizsgálja meg, és akkor csakis a maga tetteivel dicsekedhet, és nem a máséval.

Nagyon sokan vannak a magukat nagyra tartók kategóriájában.

Amikor úgy érzed, hogy Isten valami különleges, új, izgalmas igazságot jelentett ki neked, és annyira fellelkesedsz, hogy azt hiszed, hogy az egész gyülekezetnek meg kell tudnia, akkor tedd meg nekünk azt a szívességet, hogy várd meg, amíg mi magunk észrevesszük, hogy ez a kinyilatkoztatás

mennyire megváltoztatta az életedet, és mennyire Jézus Krisztushoz hasonlóbba formált. Hadd legyen látható, hogy miként tett még elhivatottabb szolgájává Istennek! Hidd el, hogy amikor felfedezzük a gyümölcsét az életedben, akkor mi magunk fogunk odamenni hozzád érdeklődni a kinyilatkoztatásod iránt. De előbb várj és bizonyíts, hogy láthassuk az eredményt, és akkor majd örömmel újságozhatsz, hogy mit végzett Isten az életedben.

5. Mert mindenki a maga terhét hordozza.

Az imént mondtuk, hogy mások terhét hordozzad, de ugyanakkor a sajátodat nem rakhatod át másokra. Sokan próbálják másokra aggatni a saját terheiket, hogy ne nekik maguknak kelljen cipelniük. Rám is sokan próbálják átrakni a terheiket. A feleségem szerint ezért adott nekem Isten széles vállakat...

A hatodik vers igen érdekes, és nem szeretnék sok magyarázatot fűzni hozzá.

6. Akit pedig az ígére tanítanak, az minden javából részesítse tanítóját.

A Biblia szerint a munkás méltó az ő fizetésére, és hadd mondjam el, hogy Isten bőségesen megáldott engem minden lehetséges módon: fizikailag jó egészséggel, lelkileg a Vele való járásban, és pénzügyileg is megáldott. Köszönöm Istennek az áldásait. Nem azért olvasom ezt a verset, hogy célozgassak vele, mert Isten minden tekintetben nagyon jól gondot visel rólam. Nagyon szeretem megosztani Isten szeretetét minden ellenszolgáltatás nélkül. Pálhoz hasonlóan szeretem a függetlenséget, és szeretek bárhová elmenni és tanítani. Meg szokták kérdezni, hogy mennyit kérek a tanításért. A válaszom: soha nem kértem senkitől pénzt ezért, csak mentem. Bárhová megyek, megkérdezik, hogy a költségekkel mi legyen, mire ezt válaszolom: „Az én Atyám hihetetlenül gazdag, és minden szükségletemről gondoskodik. Ne aggódjatok az én költségeimmel kapcsolatban, mert az Atyám bőkezű költség számlával látott el!” Isten jó, és megáldott, és én köszönöm Neki. És ti is megáldottatok, mert a szolgálatom jutalma fantasztikus! Minden héten csodálatos leveleket kapok különböző emberektől, akiknek az életét megáldotta Isten Igéjének a tanítása. Hatalmas áldás nekem, amikor megosztják ezt velem! Csak ülök, és kapom az áldást újból és újból.

7-8. Ne tévelyegjetelek: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is: mert aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.

Hiszem, hogy az ember minden nap vet az agyának termékeny földjébe. Vethetsz a testednek, és ebben a világban nehéz nem a testnek vetni. Olyan sok újság, magazin, film, TV program egyetlen célja, hogy a testet etesse, hogy a test kívánságait kielégítse, hogy „megnövelje” a testet. De ne tévelyegjétek! Ha ezeket a filmeket, magazinokat nézitek, ha a testeteket ezekkel etetitek, akkor a testből pusztulást fogtok aratni. Ne hitegessétek önmagatokat! Nem lehet a testnek vetni, és a Lélekből aratni! Sokatoknak az a problémája a testtel kapcsolatban, hogy folyamatosan a testeteknek vettek. A szem egy nagyon fontos kapu az ember lelkéhez, és igenis mindenkit befolyásol az, amit lát. Szörnyű dolog, ha szemetet ültetsz a komputeredbe.

A minap, amint kint dolgoztam a kertben, nem tudom, hogy minek a hatására, de eszembe jutott egy csúnya dal, amit valami mocskos szájú fickó énekelt, amikor hét éves voltam, és most, évekkel később visszakerült az agyamba. Csak annyit mondtam, hogy „Istenem, ez szörnyű! Az a kis mag még kisgyerek koromban lett elvetve a fejembe, és még mindig ott van!” Azonnal elkezdtem dalokat énekelni Istennek és dicsőíteni Őt, hogy ez az egész menjen vissza a szemétkosárba, ahonnan jött.

El ne feledjétek, hogy ki mint vet, úgy arat - ilyen az élet. Ne engedjétek, hogy becsapjanak ezzel kapcsolatban. A gyönyörű dolog az, hogy igenis tudunk a Léleknek vetni! Ezt tesszük, amikor Isten Igéjét olvassuk, hallgatjuk, mert az Ő Igéje élet és Lélek. Isten Igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és képes szétválasztani a testet és a lelket, és a lelkünket táplálja. Ha a lelkünknek vetünk, akkor a Lélekből fogunk aratni örök életet. Létfontosságú, hogy jól vessünk, mert a mag ki fog kelni. Istenem segíts, mert sok tekintetben szörnyű időket élünk, hiszen van egy rakás olyan modern berendezésünk, ami arra jött létre, hogy egyre távolabb vigyen minket Istentől, hogy elnyelje az időnk. Olyan könnyű bekapcsolni a tévét, és belefeledkezni a műsorokba, a történetekbe, a titkokba, a románcokba - de mekkora időpocsékolás! Milyen könnyű a testnek vetni!

9. A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.

Sokszor azonnal akarunk aratni. Amikor testben vetünk, akkor könyörgünk Istenhez, hogy ne engedje kibújni a hajtást, amikor viszont a Lélekben vetünk, akkor azonnal akarjuk az eredményt. Istenem, hát már jó 5 perce imádkoztam ezért, mikor fogsz végre valamit tenni? Ne aggódjatok, Isten az Ő idejében megteszi, amit kell.

10. Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.

Legyen ez az életünk törvénye, tegyünk jót minden emberrel.

11. Nézzétek, mekkora betűkkel írok nektek a saját kezemmel!

Ez egy személyes megjegyzés Pál részéről, mivel legtöbb levelét diktálta, mert ez volt az akkori idők szokása. Ezt a galatákhöz írt levelét pedig sokak szerint a saját kezével írta. A nagy betűk megjegyzés a betűk méretére vonatkozhat, mert rossz volt a látása.

12-14. Akik testi értelemben akarnak tetszést aratni, azok kényszerítenek arra titeket, hogy körülmetélkedjétek, csak azért, hogy a Krisztus keresztyéért ne üldözzék őket. Mert akik körülmetélkednek, maguk sem tartják meg a törvényt, hanem azért akarják a ti körülmetéléseteket, hogy a ti testetekkel dicsekedhessenek. Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyével, aki által keresztre feszítettett számomra a világ, és én is a világ számára.

A tévtanítók az általuk megtérítettek lelkeivel akartak dicsekedni. Isten óvjon engem attól, hogy azzal dicsekedjek, amit Krisztus keresztye végzett el. Nem akarok dicsekedni sem azzal a munkával, amit bennem végzett, sem semmivel, amim van, vagy amit csináltam, hanem Istent akarom dicsérni azért a munkáért, amit Jézus keresztye által elvégzett.

15-16. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem számít, sem a körülmetéletlenség; hanem csak az új teremtés. Békesség és irgalmasság mindazoknak, akik e szabály szerint élnek, és az Isten Izraelének!

17-18. Ezentúl senki se okozzon nekem fájdalmat, mert én a Jézus bélyegeit hordozom a testemen! A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti lelketekkel, testvéreim. Ámen.

Isten töltse be a szíveteket az Ő Lelkével, és járjatok Lélekben ezután! Vessetek a Léleknek, és akkor a Lélekben is fogtok aratni az élet bőségéből Jézus által.